

hvile mig, fordi jeg baade i og udenfor denne Sal i en Aarrække har talt for dette System, det bærer jeg, og de Prygl, jeg skal have i den Anledning, tager jeg med Sindsro. For det kan nemlig ikke nægtes, at efter at det var rygtedes, at man kunde vente en Principordning ved dette Lovforslag — hvordan det Rygte er kommet ud, ved jeg ikke noget om, men det kom ud — og endnu mere, efter at dette Lovforslag er blevet forelagt, og fordi man efter den — jeg kan vel sige Programtale, jeg havde holdt i Efteraaret om Lønningssager her i Tinget, havde mig mistænkt for, at jeg havde nogen Skyld i, hvad der maatte komme ud af dette Lovforslag for enkelte Stillingers Vedkommende — har de Henvendelser og Besøg og Skrivelser, jeg har modtaget, ikke alle sammen haft til Hensigt at sprede Duft fra Libanon i min Nærhed, tværtimod, jeg kan ikke nægte, at Bittermandelolie vist er den væsentligste Bestanddel af den Virak, der blev strøet for mig. Og det er efter min Mening ganske naturligt. Selv om saa mange Henvendelser og den Styrke i Henvendelserne, som der har været fra Institutioner, der tilsammen kun tæller nogle Snese, nok kunde give en med disse Forhold mindre kendt Mand den Idé, at det gjaldt flere Tusinde, saa gaar det ganske naturligt til, der er ingen Troldeeri i det. For det maa altid være saaledes og er saaledes, hvad enten en Etat er to Tusinde eller lige saa mange Snese, at hver enkelt i sit Syn paa en Lønningslov gør sig selv til Betragtningens Centrum, og dersom enten Stillinger eller Grupperinger ved Held eller ved Uagtsomhed eller ogsaa ved Overrumpling eller ved særlig mægtig Beskyttelse har faaet et Forspring, saa opdager paagældende Stillings Indehaver eller Medlem af Grupperingen øjeblikkelig den Ubegagelighed ved den principielle og rationelle Lønningsordning, at dette Forspring svinder bort, medens selvfølgelig den Omstændighed, at de mange vinder ind, navnlig de ringere stillede, og at maaske nogle derved vinder op paa Siden af paagældende, ikke vækker den samme Tilfredshed hos dem. Og medens det ved store Etater og Grupperinger vil være saadan, at Forbedringer for de mange ret hastigt overdøver Misfornøjelsen hos de faa og enkelte — for

de, der har Forspringet, er altid de faa og enkelte — saa er det ved de smaa Grupperinger lige omvendt. De, der vinder en Favør, synes, det er en gammel Uret, der gøres god igen, og det skulde Pokker takke alt for højroset for, medens de, der faar en Ubegagelighed, benytter — og det er deres Ret, og det er naturligt — deres Taleorganer, og det giver en Perspektivforvanskning.

Jeg vil gerne have Lov til at forudskikke dette, idet jeg i al Almindelighed siger til den højtærede Minister, at efter min Mening har han i det store og hele truffet det rette ved denne Lønningslov, baade efter Principperne og efter Sammenstillingen, og at i Virkeligheden er der indenfor Institutionerne Tilfredshed. Jeg synes, der kan være al Grund til at undersøge og forhandle om Enkeltheder. Det ærede Medlem for Mors-Kredsen (Markvorsen) gjorde opmærksom paa, at fjerde Lønningsklasse — jeg tror, det var det ærede Medlem, i alle Tilfælde er jeg fra anden Side blevet gjort opmærksom derpaa — der tilsyneladende har samme Begyndelses- og Slutløn som de tilsvarende Stillinger i Øjeblikket, i Virkeligheden mister 300 Kr. aarlig i Begyndelsesløn paa Grund af Alderstillægenes Beregning. Hvis dette viser sig at være rigtigt, forekommer det mig, at der er al Grund til at undersøge, om det ikke kan afhjælpes. Det bør nemlig ikke være saaledes, at nogen Lønningslov bringer nogen eneste Person Nedgang i hans Lønning, ikke blot ikke saa længe han ligefrem er i den Stilling, hvori den nye Lov forefinder ham, men heller ikke saaledes, at en berettiget Udsigt fra den tidligere Stilling berøves ham. Men naar man har undersøgt disse Enkeltheder — og dertil hører et enkelt Organisations-spørgsmaal, som jeg senere skal komme tilbage til — vil jeg rigtignok henstille til den højtærede Minister og til Lønningsudvalget og for Resten ogsaa til Finansudvalget, at de, selv om der presses stærkt paa — og der vil blive presset stærkt paa — ikke viger bort fra de Principper, der nu er nedlagte i dette Lovforslag. Det, som har været det til Grund liggende for Lovforslaget, nemlig at Forholdene ved det ene af Statens Biblioteker, Biblioteket i Aarhus, maatte og skulde